

Christina Egelunds tale ved Danske Professionshøjskolars Årsmøde

Taler

Christina Egelund
Uddannelses- og
forskningsminister

Dato

6. juni 2024

Sted

Hotel Koldingfjord, Fjordvej
154, 6000 Kolding

Vi er kommet for at forme den

Tak for at jeg må komme og tale for jer i dag.

Jeg kan lige så godt starte med at sænke paraderne. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg havde håbet, jeg skulle stå her og fortælle jer om et nyt stort udspil på professionsuddannelsesområdet.

Det tror jeg ikke, jeg var den eneste, der havde håbet. Jeg havde også håbet, at vi var godt i gang med de politiske forhandlinger.

Men i stedet for står jeg her – som så mange politikere før mig – og siger ”*der kommer en god løsning i en gang*”. Jeg kan ikke engang sige ”*i morgen*”.

I har efterspurgt forandring. I har deltaget aktivt i processen. I har helt sikkert fulgt med i de utallige artikler, pressen har skrevet om kommende tiltag. Noget af det på lækket baggrund.

Og i stedet for at præsentere et reformudspil, bliver jeg nødt til at bede jer om at have endnu mere tålmodighed. Med mig og med os. Og bede jer om at bevare troen og optimismen.

For der er løsninger på vej. Gennemtænkte og gennearbejdede løsninger.

Den her regering har en plan. Det er måske ikke altid sådan, det ser ud udefra – det kan vi godt blive enige om.

Men vi har en plan om at løse nogle store strukturelle problemer og skabe en bedre balance i vores samfund.

Der er store forandringer på vej. Teknologien udvikler sig med en nærmest ufattelig hastighed. Der er store demografiske forskydninger, som udfordrer vores samfundsmodel. Mange sektorer har svært ved at skaffe den arbejdskraft, de har brug for.

Det kan man blive bekymret over.

Men jeg vil citere den tidligere amerikanske præsident, Barack Obama. Han sagde engang – og jeg citerer:

”Vi er ikke kommet for at frygte fremtiden. Vi er kommet for at forme den”.

Samfundsmæssige forandringer skyller ikke bare ind over os uden, at vi har nogen form for handlekraft. Vi kan selv gøre noget.

Og det er egentlig regeringens raison d’être. Vi vil løse nogle af de her store strukturelle udfordringer med reformer – blandt andet og især på uddannelsesområdet.

Vi vil gerne have flere til at søge mod jeres uddannelser. Derfor har vi skruet på, hvor mange universiteterne kan optage. Og nu er næste skridt at kigge på selve professionsbacheloruddannelserne.

Jeg sætter meget stor pris på jeres engagement og konstruktive samarbejde i processen indtil nu. Vi finder de gode løsninger sammen – også når det går lidt langsommere, end I og jeg kunne ønske os.

For vi har et fælles mål for professionsuddannelserne.

En krise

Nogle vil måske mene, at der er gået inflation i ordet ”krise”.

Men jeg synes efterhånden godt, at vi kan tale om en rekrutteringskrise, når man kigger på de fire store uddannelser på velfærdsområdet.

Lige nu er vi udfordrede på alle parametre. Der er for få, der søger ind. Der er et alt for stort frafald undervejs. Fagenes prestige og respekt dykker. Og mange af dem, som gennemfører og kommer ud på den anden side, føler sig ikke rustede til mødet med opgaverne inden for deres fag. Og så søger de væk.

Det er en krise.

Vi har en samfundsmodel, hvor veluddannede pædagoger og lærere er en forudsætning for børn og unges har det godt og lærer det, de kan og skal.

Hvor dygtige sygeplejersker er uundværlige for os, når vi bliver syge og har brug for hjælp.

Hvor dedikerede socialrådgivere er en forudsætning for, at mennesker og familier i krise, bliver grebet og hjulpet.

Derfor skal vi have vendt udviklingen.

Vi skal skabe så gode professionsrettede uddannelser og så meget respekt omkring de fag, at vi bremser den faldende søgning.

Jeg ønsker mig, at alle mennesker, der finder deres kald i at arbejde med mennesker, træder ind på arbejdsmarkedet med rank ryg.

Fordi de ved, at de med deres faglighed og kompetencer er velforberedte og godt rustede til at udføre deres arbejde. Og fordi de ved, at de gør en kæmpe forskel for mennesker og for vores samfund. Og fordi de ved, at vi andre også godt ved det.

Debattør og forfatter Emma Holten er for nylig udkommet med en bog, som hedder "Underskud", der handler om værdien af omsorgsarbejde.

I bogen peger hun på det problem, at vi som samfund ikke er særlig gode til at værdsætte den omsorg, som er så afgørende for, at mennesker trives, og

samfundet fungerer.

Hvordan opgør man lige værdien af en forælders leg med sine børn? Barnebarnet, der besøger sin farmor på plejehjemmet hver søndag? Vennen, som ringer og spørger ind til sin kammerat, der har haft en hård dag?

Det er ikke så nemt at lægge de ting ind i Finansministeriets regnemodeller. Selvom vi nok alle sammen her kan blive enige om, at det er noget af det mest værdifulde, der findes.

Varme hænder og bankende hjerter

Og præcis det problem er måske også en af grundene til, at vi ikke er gode nok til at værdsætte og anerkende de mange mennesker, som har valgt en profession, hvor de arbejder med mennesker og omsorg.

Men vi må ikke tage det for givet.

Hele vejen gennem et menneskeliv står professionsbachelor klar til at tage os i hånden og følge os det næste stykke af vejen. Det er måske også derfor, at det er så fristende at kalde det ”de varme hænder”.

Selvom jeres fagligheder strækker sig fra pædagogik til teknik.

Fra undervisning til sundhedsfaglighed. Fra kommunikation til jura.

I er de varme hænder. I er også de kloge hjerner. De bankende hjerter i vores velfærdssamfund. Og når de vitale organer er under pres, så sættes hele organismen under pres.

Et velfærdssamfund uden kernemedarbejdere er tomt for indhold.

Vi kan have nok så mange fine intentioner og målsætninger. Værdier og ideer om, hvem vi er, og hvilket samfund vi ønsker os. Men hvis vi ikke har de mennesker, der er brug for på skolerne, i børnehaverne, på bostederne og på hospitalerne. Så bliver det tomt.

Så når vi langt om længe og lige om lidt skal i gang med at kigge på professionsuddannelserne, så skal vi være ambitiøse. Vi har nogle kæmpestore professionsuddannelser, der skal opfylde rigtig mange behov for rigtig mange forskellige typer af studerende.

Studerende, som – i højere grad end på andre uddannelser – kommer med meget forskellige baggrunde, forudsætninger og drømme.

”One size, fits all” har aldrig rigtig fungeret i praksis. Heller ikke på en uddannelse.

Der skal være plads til alle, som kan og vil. Men et stykke tøj, alle kan passe, sidder ikke godt på alle. Det er med andre ord ikke nok, at alle kan være der. Uddannelserne skal passe til de studerende. Understøtte deres trivsel, udvikling og læring baseret på de forudsætninger, som de hver især kommer med.

På den måde kan uddannelserne også være med til at understøtte en større respekt og anerkendelse af det vigtige arbejde, de skal ud og udføre bagefter.

Vi kommer heller ikke uden om at kigge på, hvordan internationale studerende kan spille en rolle. For det er ikke uddannelsespladser, vi mangler. Det er studerende.

Vi skal gribe de nye teknologier

Sidst jeg var her på Koldingfjord var til Uddannelses- og Forskningsmødet i april, hvor temaet var kunstig intelligens.

Nye teknologier, som kunstig intelligens, er endnu en faktor, som betyder, at det kan være umuligt at spå om, hvordan fremtidens arbejdsmarked kommer til at se ud.

Men professionsbachelor kommer til at stå i forreste række, når nye teknologier skal udvikles, testes og anvendes i omsorgsarbejde, undervisning og i sundhedssektoren.

Samtidig kommer jeres dimittender også til at få et stort ansvar for at uddanne

de næste generationer af børn og unge til at møde ny teknologi med optimisme og nysgerrighed såvel som kritisk sans.

Hvis det skal lykkes, så kræver det uddannelse. Også uddannelse hele livet.

Det kræver, at professionsbachelorer får adgang til fleksibelt at kunne bevæge sig ind og ud af uddannelsessystemet gennem et langt arbejdsliv.

Tæt koblet til den virkelighed, de navigerer i til daglig. Hvis vi griber de nye teknologier med klogskab, så er der også nogle spændende perspektiver i det for os alle sammen.

Jeg havde håbet, jeg skulle stå her i dag med en masse konkrete løsninger på de store strukturelle problemer.

For det har I fortjent. Det har samfundet fortjent.

Indtil vi præsenterer et udspil til en reform, vil jeg sige tak for det gode samarbejde, vi har. Tak for jeres engagement.

Jeg er fuldstændig tryk ved, at vi former fremtiden sammen.

Tak for ordet.

Kilde

ufm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Moderaterne

Relateret

Camilla Wangs tale ved Danske Professionshøjskolars Årsmøde
6. juni 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/christina-egelunds-tale-ved-danske-professionshojskolars-arsmode-2024>